

Välkommen kära vår och alla som kommit hit för att hälsa våren, här i vackra Viken, denna (sköna) valborgsmässoafton. Efter en lång och mörk vinter står vi äntligen här – tillsammans- och ska hälsa den efterlängttade våren välkommen åter. Jag är glad – och hedrad – över att få hålla talet till våren och tillsammans med er fira vårens, ljusets och värmens ankomst till vår bygd.

Jag förundras över vårens fantastiska kraft som väcker allt som varit dött, till liv efter vintervilan. Allt som varit i djupaste sömn under flera månader förändras helt plötsligt och slår ut i blom. Under några veckor får vi följa en vidunderlig förändring. Våren är naturens vackraste föreställning.

Jag älskar Dig – Vår, och jag förlåter Dig gärna, även om Du somliga år är lite sen till vårt möte. Du kommer ändå varje år och sopar undan vinterns snö och kyla. Du väcker liv i allt som växer, och Du väcker förhoppningar i våra sinnen. Du bär med Dig de ljusa kvällarna och morgonars tidiga fågelkvitter.

I dikten ”Det gör ont när knoppar brister ...” har Karin Boije tecknat de motstridiga känslorna i våren.

Ja, visst gör det gör ont när knoppar brister.

Varför skulle annars våren tveka?

Varför skulle all vår heta längtan bindas i det frusna bitterbleka?

Höljet var ju knoppen hela vintern.

Vad är det för nytt, som tär och spränger?

Ja, visst gör det ont när knoppar brister,
ont för det som växer

och det som stänger.

Valborgsmäss är ofrånkomlig del av vårt möte med Våren. Vårsångerna och eldarna är vår hyllning till Dig, vilka visar vår glädje över din återkomst. Bara känslan som fyller oss när vi sitter i trädgården och låter solen värma våra ansikten. Tänk att barfota ha hämtat tidningen och ånyo fått lyssna till vårens första gök. Det är lätt att bli berusad av alla intryck och styrkan i naturens förvandling. Våren väcker en förtjusning och just denna kväll har i årtusenden markerat vinterns slut och vårens seger.

finns ett rikt föreningsliv, där i stort sett alla intresseriktningar är representerade.

Här finns företagsamhet och utvecklingskraft i Kullabygden, med varumärken som är kända långt utanför landets gränser. Vi har småföretag inom många olika branscher.

Här finns barnomsorg, skolor och äldreomsorg av hög kvalitet.

Här finns fantastiska ungdomar med mål och ambitioner. Många duktiga idrottsgestalter och ledare.

Här finns ett kulturliv som blomstrar. Överallt finns kreativitet och skaparkraft. Konstutövning tycks ligga i folksjälen. Men framför allt finns här i Viken och Kullabygden fantastiska människor. Det vill säga ni som står här och några tusen till. Det på oss framtiden hänger.

Visst, vi kan sätta oss ned med armarna i kors och gnälla, men det lär det inte bli mycket bättre av. Vi kan hoppas på bättre tider, men i slutändan hänger det på oss själva. Fråga inte vad andra kan göra för dig. Fråga istället vad du kan göra ditt område, inte bara på våren utan under hela året.

När man hör ordet valborg, tänker man på eldar, sång och sån't.

Valborgsmässoafton var förr vinterns sista dag och början på sommarhalvåret. Då trodde man att onda krafter var i rörelse. Därför tände man eldar för att skrämman bort farliga djur, övernaturliga varelser och häxor. Dessutom var 1 maj den dagen då djuren släpptes ut på bete.

Elden spelar en central roll i alla kulturer, eftersom den är nödvändig för kulturens överlevnad. Att tända eldar har setts som en religiös handling i många religioner. I Sverige har det främst varit vid två tillfällen som eldar har tänts i större skala - påskafton och valborgsmässoafton.

Det första belägget för eldar på Valborg är från Uppland 1711, även om seden sannolikt är betydligt äldre. Seden importerades förmodligen från Tyskland. Där trodde man på att häxorna hade sin häxsabbat på valborgsmässoafton och därför tände man eldar för att skrämman häxorna.

Eldarna kan alltså ges ett religiös motiv, men frågan är om inte de praktiska förklaringarna är minst lika viktiga. Svalornas ankomst är förvisso ett vårtecken och i år är de tidiga. Men traditionellt ansågs

Våren vara kommen första maj, den dag som bönderna släppte ut sin boskap. Bönderna skyddade sin boskap från vilddjur genom att tända eldar. Valborgsmässoeldarna visar hur praktiska och religiösa motiv ofta samverkar. Och hur traditionerna förändras.

Det som skrämmer och hotar oss idag kommer i en helt annan skepnad. Dagens spöken, troll och häxor har antagit formen av djup lågkonjunktur, oro i samhället, stigande arbetslöshet, ökat utanförskap och miljöproblem. Dagens kriser, varsel och växthuseffekt tycks inte lika lätta att fördriva, som forna tider oknytt och rovdjur.

Dåtidens försvar mot mörkret var inte bara att tända eldar på Valborgsmässoafton. Bygdens främsta styrka och försvar mot hot, var en stark gemenskap och stor tilltro till den egna förmågan. De stora eldar som tändes symboliserade att befolkningen stod upp emot vintermörkret och tillsammans klarade övergången från en karg och bister vinter till varm och välsignad vår.

Tage Danielsson har skrivit en liten, kort dikt, som såväl fångar hur mycket vi behöver varandra.

”En droppe, doppad livets älv har ej någon kraft att flyta själv. Det ställs ett krav på varenda droppe. Hjälp till att hålla de andra uppe.”

Du och jag – Vi – är dropparna i vård bygd, vårt land och vår värld. Vi finns till för att vi ska hjälpa varandra och stärkas tillsammans. Med gemenskap och framtidstro och hopp tänder vi tillsammans även den inre eld, som både värmer och leder oss framåt

Valborgsmässoafton är en fin tradition. Det är viktigt att vi värnar om våra traditioner. De ger oss en känsla av sammanhang och trygghet. Det är en svindlande tanke att de som levt före oss har gjort samma sak och allt det goda får vi föra vidare. Lika viktigt som att föra allt det goda vidare, är att ständigt utvärdera och utmana invanda mönster, tankar och beteenden. Kanske kan det vara dags att slopa något för att ge plats åt något nytt. Varför inte passa på vårstäda sig själv en smula.

Valborgsmässoeldar symboliserar många olika saker. Elden ger oss ljus, värme och gemenskap. Många har hjälpt till med att dra, släpa och köra hit ris och kvistar för att skapa en riktigt bra brasa. Elden står för ett avslutande av något gammalt. Någon som brinner upp, renas och ger plats

för nytt. Känn livet och våren inom er!

Ikväll tänder vi inte bara ett stort gemensamt bål, utan var och en av oss kan tända en egen eld inombords, som bejakar skaparkraften, framtidstron och kreativiteten. För vi vet att det kommer ljusare tider – alldeles oavsett om vi syftar på efter vinter kommer vår eller att ekonomin vänder uppåt. Våren – Valborg – är en enda stor hyllning till förändring och förnyelse och växtkraft som formligen exploderar ur myllan i vår bygd.

I diktsamlingen Sköna Maj har Gabriel Jönsson skildrat Kullabygden med en poets ögon.

Nu breder boklöven sina skärmar i Kullens skogar igen, igen
och skuggar sippornas stjärnesvärmar och nunneörten, dess älsklingsvän.

Harsyran skyggar, en hind ses flykta med akterspegeln som nummerplåt
och unga människor går sammantryckta och lyss till gökars ljusa låt.

Som unga brukar på bergets sida, slår slån och körsbär i södersol
och sänder en hälsning till skepp som glida på stråk så blå som backviol.

Sent kommer natten, en natt bland naddar, men sådden växer som i panik
och näktergalen i snåren laddar snart bergets ekokväll med musik.

Den ljusa natten har nått Kullen och inget svårmod är dolt i den
Och du går levande ovan mullen i samma majglans igen, igen.

Äntligen är våren här. Låt oss hälsa den efterlängtrade våren välkommen
till vår bygd. Ett skånskt, trefaldigt leve för våren.

Den leve HURRA, HURRA, HURRA.